

๒๘

เด็กเล่นขายของ

กรรมอันนี้เป็นของลึกซึ้ง ถ้าว่าผู้ใดไปถึงเข้าแล้ว ผู้นั้นก็จะรู้สึกนะ ไม่ว่าผู้หญิงผู้ชาย

พุทโธเอ๋ย...เราเกิดมาตั้งแต่เล็กจนโต เป็นหนุ่มเป็นสาว ครองเหย้าครองเรือน เหมือนเด็กจริงๆ เด็กๆ เล่นขายของกันแท้ๆ เดี่ยวก็ดี เดี่ยวก็ทะเลาะกัน เพราะอายันนั้นไม่พอ อายนี้นั้นไม่พอ หึงหวงกันต่างๆ นานา เหมือนเด็กๆ เล็กๆ แท้

ถ้าไปถึงพระเข้าแล้ว ก็ไฉนมันไม่ใช่เรื่องอย่างนี้หรือนี้ นี่ แกก็ไปเห็นอย่างนั้นเข้าเหมือนกัน แกจึงทั้งบ้านทั้งช่อง แม้ใครจะมายอมเป็นภรรยา แกก็ไม่ยอมอีกนะแหละ แกกัลจะเล่น เรื่องเด็กกันอีก แกกัล แกรีบมาเสีย แกกัลจะไปเล่นเรื่องเด็กกัน อีกยุ่งๆ เหยิงๆ กันต่างๆ นานา

ที่รบกันไปรบกันมานั้น มันก็เรื่อง เด็กๆ นะ ไม่ใช่เรื่องผู้ใหญ่ ถ้าเรื่องผู้ใหญ่ไม่รบกันดอก ดูแต่ผู้ใหญ่กับใหญ่นั้นซิ อยู่ด้วยกัน ไปๆ ก็ไม่เป็นไร โอบอ้อมอารีซึ่งกันและกัน ไม่ค่อยจะเป็นอันตรายนัก แต่ว่าต่างคนต่างก็เป็นผู้ใหญ่ เป็นเด็กๆ ไม่รู้เดียงสา พุดกันไม่รู้เรื่อง ฟังกันไม่รู้เรื่อง กลับเป็นเด็กๆ เสียอีก

เพราะเหตุนี้ความเป็นพระพุทธเจ้าเป็นของไต่ยาก ต้องเป็นผู้ใหญ่จริงๆ นะจึงจะเป็นพระพุทธเจ้าได้ ถ้าเป็นเด็กๆ เป็นพระพุทธเจ้าไม่ได้ ยังทะเลาะเบาะแว้งกันอยู่ สมัยเมื่อยังเป็นเด็กๆ

พระพุทธเจ้าไม่มีทะเลาะกันกับใคร ใจดีนักทีเดียวนะ ไม่ข้องแหวะกับใคร

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “รัตนสูตร”

๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๗